

За др. Константинови.

ПРОЛЪТЕНЪ ПОЗДРАВЪ

Лито-печать
Гурко 22, тел. 2-59-88
София

Любезни братя и сестри,

Отпразднуването на 22 мартъ т.г. на Изгрѣва мина много тържествено. Имаше доста гости отъ провинцията. Времето презъ цѣлия день бѣше чудно хубаво: тихо, слънчево, топло, съ чисто синьо засмѣно небе. Такъвъ красивъ день въ началото на духовната година показва, че всичко ще бѣде за добро и че иде едно велико бѣдеще на земята. Великитѣ свѣтли Сщщества, които ръководятъ човѣчеството съ голѣма любовъ и велико знание, сж слѣзли на земята; тѣ работятъ усилено, за да подготвятъ великата нова култура на Любовта. Обширниятъ планъ, който е изработенъ горе, ще се приложи тукъ на земята. Нека всички братя и сестри съ радостъ и свѣтли надежди да гледатъ на бѣдещето, което иде. А всички могатъ да бѣдатъ съработници на тѣзи Свѣтли Сщщества чрезъ учение и работа за Великото Дѣло. А най-важната работа днесъ е пробуждането на душитѣ. За една пробудена душа, която е намѣрила свѣтлия пѣть къмъ Бога, се радва цѣлото Небе. Всѣки братъ и сестра може да бѣде полезенъ въ това отношение чрезъ нѣкоя книжка, дадена на нѣкоя по-готова търсеща душа или чрезъ нѣколко думи, които ще ѝ каже. Но думи, които излизатъ изъ глѣбинитѣ на душата и говорятъ на душата, думи, пълни съ свѣтлина и любовъ. Всѣко усилие, макаръ и най-малкото въ това направление, не отива безследно. Великитѣ Свѣтли Сщщества търсятъ проводници хора, чрезъ които да се изявятъ и говорятъ на подготвенитѣ души. Свѣтътъ има днесъ нужда отъ работници. Най-великата работа, която може да извърши единъ съзнателенъ ученикъ на Божественния Пѣть, на Божественната школа на Христа е да прояви еманацията на Любовта. И човѣкъ, който има еманацията на Любовта, той навсѣкжде работи, даже и когато не говори, даже и когато не проповѣдва – съ самото свое присѣствие, защото любовта, която еманира така, действува благотворно на околнитѣ души и съдействува за тѣхното разцвѣтяване, както цвѣтята сутринъ се разтварятъ, когато бѣдатъ помилвани отъ нѣжнитѣ и топли слънчеви лъчи.

Въ днешната епоха една вълна, пратена отъ Божествения Свѣтъ, слиза къмъ земята. Това е вълната на Великата Божествена Космическа Любовь. Всѣка душа, която възприеме тази вълна и я изяви чрезъ себе си, тя влиза въ новия животъ, тя е вече подготвена като кандидатка за влизане въ шестата раса. Нѣщо повече. Една такава душа отъ сега е вече представителка на шестата раса на земята. И лесно могатъ да се познаятъ такива души, когато ги срещнемъ въ живота. Въ тѣхъ живо се чувствува присѣтствието на една нѣжностъ и мекота, на самоотричане, жертва и велика любовь, както къмъ всѣка човѣшка душа, така и къмъ тревичката, цвѣтето, даже и къмъ камъка. Тѣ сж хора на милосърдието, на служенето. Въ тѣхъ има една привлѣкателна сила, навсѣкжде тѣхното присѣтствие внася обнова, радостъ, хармония, музика и красота.

При изграждането на новата култура славянството ще изиграе най-важната роля; тя ще бжде майката, която ще роди шестата раса, т.е. ще даде потикъ за раждането на шестата раса на земята. Всички понапреднали души на другитѣ раси, които сж се проявили съ своитѣ дарби въ Любовьта, въ Мъдростьта, въ музиката, въ науката, поезията, техниката, ще се прераждатъ за напредъ мѣжду сравянитѣ и съ това ще тласнатъ славянската култура къмъ великъ разцвѣтъ. Тукъ ще възникне една култура, която по своята духовностъ ще надминава всичко, което човѣчеството до сега е дало въ своята история. България сега е въ златния вѣкъ на своята история.

Днешнитѣ страдания на човѣчеството сж като изораване на една нива, която съ това се подготвя за посѣване. Следъ тѣзи страдания човѣчеството ще изпита гладуване и жадуване за духовното, за Божественото, за Любовьта. Защото много отъ ценности-тѣ, съ които то е живѣло до сега, ще бждатъ разбити, разрушени, и човѣчеството ще почувствува дълбокъ копнежъ къмъ нови пѣтища, къмъ осмисляне на живота, копнежъ къмъ Бога. Близка е една епоха, която ще донесе пробуждане на съзнанието.

Учительтъ казва, че днесъ можемъ да бждемъ полезни чрезъ пращане на хубави писма къмъ всички човѣшки души: това е пращане на хубави мисли, хубави чувства къмъ всички народи, къмъ всички култури. Това е изпращане на единъ молитвенъ зовъ за любовь, за братство, за топлота, за разумностъ, за чистота

и служене. И всъка една красива молитва и мисъл към човшките души ще допринесе за великата Божествена кауза. Нека всички станем съработници за реализирането на онзи красивъ планъ, за който днесъ работи цълото Небе. Днесъ живѣемъ въ една отъ най-важнитѣ епохи на цълата земна история. Учителътъ казва, че никога е нѣмало по-благоприятни условия отъ днесъ за духовното повдигане на човъка, защото днесъ както страданията на човѣчествата сж голѣми, тѣй и благословенията, които идатъ отъ небеснитѣ сфери за душитѣ, които сж готови да ги възприематъ, сж най-голѣми.

Учителътъ казва всички да бждемъ радостни, доволни, бодри и пълни съ сили за работа. Желанието на Бога не е да страдаме, да бждемъ нещастни, а да бждемъ щастливи и радостни. И това, което Богъ е приготвилъ за човѣчеството, надминава всичко това, което можемъ да схванемъ. Казано е: "Око не е видѣло и ухо не е чуло това, което Богъ е приготвилъ за онѣзи, които Го любятъ". Кое е то? - Това е потопяване въ Великия океанъ на Любовта. Защото когато въ човшкото сърдце протекатъ кристалнитѣ, чиститѣ, свещени струи на любовта, човкъ ще влѣзе въ царството на радостта, на блаженството, на щастието, на силата и на свѣтлината. Когато човкъ се потопи въ океана на любовта или когато отъ душата му протече любовта, като изворъ, тогава Христосъ ще я призове и ще я покани да влѣзе въ храма на Мъдростта, дето Христосъ ще ѝ повѣри едно велико Знание, чрезъ което човкъ ще служи на Бога и на своя братъ. Само хората на любовта Христосъ поканва въ светилището на храма на Мъдростта и имъ съобщава Името, съ което сж записани горе на Небето.

На края ще завършимъ съ нѣколко мисли на Учителя: "Любовта представлява абсолютния пълнѣ Божественъ свѣтъ, отъ дето произтичатъ всички радости въ свѣта, всичко хубаво и красиво. Добриятъ животъ добритѣ мисли и чувства сж скъпоценнитѣ камъни, които ще образуватъ една огърлица - най-красивото украшение на човшката душа. Всѣки човкъ, който те обира те ползува. Ползува се и онзи, който те обича. Нѣма по-велико нѣщо въ свѣта отъ любовта. Да обича човкъ, това е най-великото нѣщо, което можешъ да направишъ. Всѣки човкъ, който минава за тебе като ближень, ти е направилъ добро въ далечното минало, и ти трѣбва да го обичашъ. Всички хора, които трѣбва

да обичашъ, тѣ ти носятъ известно благо отъ Бога. И ако ти не ги обичашъ, тѣзи блага нѣма да дойдатъ на време. Ако ги обичашъ, тѣ ще дойдатъ на време. Любовта е изпълнение на Божествения Законъ въ свѣта. Щомъ влѣзешъ въ Любовта, всички противоречия, които съществуватъ въ живота, ще се уредятъ.

Любовта е единственото мѣсто, дето се примиряватъ нѣщата. Когато ние говоримъ, че хората трѣбва да се примирятъ, тѣ трѣбва да влѣзатъ въ любовта. Единственото нѣщо въ свѣта, което никой не може да завладѣе, е Любовта. И всички онѣзи, които сж се опитвали да завладѣятъ любовта, сж си причинили най-големитѣ страдания. И всички страдания, произтичатъ отъ това, че хората искатъ да завладѣятъ любовта, т.е. искатъ да накаратъ хората да ги обичатъ на сила. Съ любовта всичко можемъ да постигнемъ, а безъ нея нищо не можемъ да постигнемъ. Въ Любовта има три нѣща: да знаешъ, какъ да давашъ едно благородно чувство, да изпратишъ една хубава мисль и да направишъ една хубава постяпка. Единственото нѣщо, което обединява всички въ едно, то е любовта. Всѣки единъ човѣкъ, който ви обича, ви показва пътя къмъ Бога. И вие като обичате нѣкого, му показвате пътя къмъ Бога. Всичко онова, което виждаме въ свѣта, е предметно учение за Божията Любовь. Болниятъ щомъ дойде въ областта на любовта, оздравѣва. Глупавиятъ, щомъ дойде въ областта на любовта, поумнѣва. Лошиятъ щомъ дойде въ областта на любовта, става добъръ. Слабиятъ става силенъ. Не можешъ да угодишъ на хората, до като не угодишъ на Господа. Ако всички хора обикнатъ Бога, любовта ще дойде на земята".

По случай празника на пролѣтта ви пожелаваме вѣчната пролѣтъ въ душата, изобилни Божии благословения, растежъ въ вѣчния пътъ къмъ свѣтлия Божественъ Върхъ и плодотворна дейность за изграждането на Великото Божествено Здание на общочовѣшкото щастие - Царството Божие на земята.

Изгрѣвъ, 28 мартъ 1941 год.

Съ братски поздравъ:

П. Емилфранц

Басев

БОЖЕСТВЕНИЯТЪ ПАРАХОДЪ.

Благодарете на Бога за голѣмитѣ блага, които ви е далъ. Ние сме като децата, които не съзнаватъ това, което правятъ за тѣхъ. Богъ ни е качилъ на единъ голѣмъ параходъ, който се движи изъ пространството съ бързина 29 километра въ секунда. Турилъ ни е голѣмъ фаръ - слънцето - да не би да се сблъска нашиятъ параходъ о нѣкои подмоли, и ни разхождатъ. Отъ дома сме излѣзли и сме на екскурзия. Сега всички се ползватъ при вашата екскурзия отъ всички блага, които ви се даватъ при пътуването изъ пространството: отъ слънцето, отъ звездитѣ, отъ дърветата, отъ цвѣтията, отъ рѣкитѣ и пр.

Всѣки единъ отъ васъ да изпрати по едно писмо до своитѣ близки. По една хубава мисль, по едно хубаво чувство и по една хубава постѣпка. Тая година ще бѣде доста добра година. Тя ще бѣде малко по-добра отъ миналата година.

/Слово отъ Учителя, държано на 22. III. 1941 г.
9 ч. вечерята въ голѣмия салонъ на Изгрѣва следъ братската вечеря/.